

blev anvendt til omlægning til økologisk drift og udvikling af bæredygtige produktionsmetoder. Det er bare ét eksempel på, at vi mener, man med nye grønne afgifter kunne opnå gode resultater.

Hvis man kigger på det, der kommer ind i energifgifter i Danmark, ja, så kan man godt undre sig over, at der findes politikere, der hævder, at der er et finansieringsmæssigt problem med at skaffe midler til at igangsætte den fornødne omlægning af Danmarks energiforsyning og gennemføre de fornødne energibesparelser, sådan at vi kan komme ud af olieæraen.

Der er altså efter vores mening mange områder, hvor det ville være fornuftigt at gennemføre omlægninger, etablere nyordninger og sikkert også afvikle eksisterende ordninger, for selv hvis alt havde været perfekt på det her område, da SR-regeringen trådte af – hvad det ikke var – så ville det være et af de få områder, hvor der ikke var behov for at lave nogen som helst regulering i løbet af 5 år.

Enhedslisten har i diskussionen lagt meget vægt på at sikre den sociale balance. Vi foreslog i sin tid et grønt bundfradrag. Begejstringen for det forslag var vistnok til at overskue hos de andre partier, som på det tidspunkt stod bag de grønne afgifter, men vi fik da sat gang i et forsøg, og jeg kan forstå på bemærkningerne til det forslag, der ligger her i dag, at det også er noget, som Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre er indstillet på at undersøge, og det synes vi faktisk er meget positivt, for vi tror, at *ud over* at sikre en socialt set mere afbalanceret form for grønne afgifter kan et bundfradrag, hvis man indførte det på den rette måde, også medvirke til at maksimere den miljømæssige effekt af de grønne afgifter. Men det er til gengæld nok rigtigt, kan man så sige, at det kan gøre det vanskeligt at være sikker på, at de grønne afgifter giver et ganske bestemt provenu.

Dertil må vi sige, at for os er det grundlæggende med de grønne afgifter ikke provenuet og provenuets størrelse, men den miljømæssige effekt, og så må man ad anden vej sikre, at der kommer de penge i statskassen, som der er brug for.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Den næste er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til oppositionens ordførere for tilslutningen til at få den her diskussion frem, og så bliver jeg jo nødt til at dele regeringssiden på den måde, at jeg ikke synes, jeg fik mange bidrag til en saglig diskussion fra hr. Eyvind Vesselbo og hr. Jørn Dohrmann, og derfor er det måske ikke meget bevendt at snakke videre. Jeg vil ikke påstå, at jeg heller var vildt imponeret over skatteministerens bidrag.

Men hvis det her Folketing fungerede lidt bedre, så tror jeg, at regeringspartierne alle sammen havde holdt en tale nogenlunde ligesom hr. Christian Wedell-Neergaards. Så havde man sagt: Vi forstår intentionerne; vi er af forskellige grunde – som jeg har forstået det – ikke enige, og vi gør det på vores måde, og sådan noget. Men det er altså ikke lige det niveau, vi er på i dansk politik for nærværende – desværre.

Så vil jeg sige til hr. Christian Wedell-Neergaard, som var inde på diskussionen om rigtig pris og omkostningseffektivitet, at det jo er ting, som forslagsstillerne lige præcis er optaget af. Det er jo lige præcis det, forslaget handler om, netop at prøve at blive dygtigere til at skaffe den rigtige pris, og det betyder jo så, at varens pris, produktets pris, bedre afspejler også miljøomkostningerne.

Kl. 16.40

Derfor lægger det her forslag jo faktisk op til, at vi får forbedret vores design for miljøafgifter, at vi simpelt hen får kigget dem igennem, og at vi på tværs af forskellige typer afgifter også beslutter os for, at man skal afgiftsbelægge på samme måde. Hvis det nu er kvælstof, der er problemet, så må man jo sige: O.k., så vurderer man – og derfor skal vi have et input fra eksperter – hvordan det i givet fald kunne prissættes, og hvordan det så skulle afspejles i forskellige typer funktioner, altså kvælstof til udbringning på markerne, kvælstof i ammoniak osv. Det er jo det designarbejde, som kunne ligge i sådan en kommission.

Så vil nogle sige: Jamen det kunne I have lavet før. Nej, det kunne vi ikke, det er der jo ingen, der kunne have lavet før. Det er jo simpelt hen et spørgsmål om at få produktudviklet vores afgifter på en måde, som ikke bare Danmark, men sådan set hele verden savner at få det designet, så man altså kigger på tværs. Nogle steder vil det måske støde imod EU-regler, men det er jo også spændende at få illustreret.

Lad mig tage et eksempel: vores elafgifter. Det mest fornuftige miljømæssigt var jo nok at